

Korist lastovk.

Lastovke (on in ona), ki imajo mlade, letajo od štirih zjutraj do osmih zvečer okoli pobiraje vsake vrste žužkov, tedaj so navadno vsak dan po 16 ur na delu. Kakor skušnje kažejo, prineseta on in ona vselej, ko se v gnjezdo vrneta, in to se zgodi od obeh skupaj kakih 640krat na dan, po 10 do 30 mušic, muh ali kakih družih žužkov, s katerimi pitajo mlade. On in ona pa tudi za-se potrebujeta živeža (kakih 600 mušic in muh). Po takem ena sama taka rodbinica povžije 7000 na dan, na mesec 210.000, celo poletje pa čez pol milijona različnega mrčesa. — Iz tega je očitna korist milih nam lastovk, in zato pač zaslužijo, da se jim dovoli mirno gnjezdice pod našimi strehami.

Gospodarske novice.

* *Letina v Avstriji in Ogerskem po vladnih poročilih.* Pšenica se je prav dobro obnesla na Ogerskem, Hrvaškem, Spodnje-Avstrijskem, Koroškem, Solnograškem in Goriškem; bolj kot dobro na Českem, Moravskem in Štajarskem; dobro v Šleziji, Bukovini, Gornji Avstriji, Istriji in Dalmaciji; srednje na Gališkem, Tirolskem, Predarelskem, Erdeljskem in Kranjskem. — Rž bila je v severnih kronovinah lepa, prav obilo je je na Českem, Spodnje-Avstrijskem, Solnograškem, Štajarskem in Koroškem; dobra je na Ogerskem, Hrvaškem, Moravskem, v Šleziji, Bukovini, Gornji Avstriji, na Tirolskem, Predarelskem, Primorskem in Dalmatinskem; srednja na Gališkem in Kranjskem. — Ječmen se je prav dobro obnesel na Koroškem in na Goriškem, dobro na Štajarskem in v Istri, srednje na Ogerskem, Spodnje-Avstrijskem, Predarelskem, Tirolskem, v Dalmaciji in na Kranjskem, nekoliko slabejše je na Českem, Moravskem, v Šleziji, gornji Avstriji in Bukovini; slabo v Galiciji. — Oves stoji lepo, ravno tako turšica. Krompir in repa kažeta v zahodnih krajih izvrstno, v izhodnih pritiska ju nekoliko suša, gnjiloba se kaže v Šleziji, zahodni Galiciji, na Moravskem, Spodnje-Avstrijskem in po Goriškem. — Hmelj dobro kaže v Galiciji in na Avstrijskem. — Vino na Spodnje-Avstrijskem in Štajarskem kaže srednje, ker mu škoduje gnjiloba, palež.

* *Za živinsko razstavo*, ki bode tudi to jesen na Koroškem v Celovcu, se je oglasilo 63 žebcev, 60 kobil z žebet, 62 mladih brejih kobil, 58 eno- in dveletnih žebčkov in pa 71 eno- in dveletnih žebic, skupaj 294 konj, — 84 juncev, 118 krav, 132 telic in telet, 42 volov, skupaj 380 goved, — 45 prešičev, — 80 ovac. Razstave mlekarstva in družih kmetijskih pridelkov udeležilo se bo 48 razstavnikov.

Na tej razstavi bo družba kmetijska kupila lepih juncev za pleme, ter jih potem na javni dražbi po nižani ceni prodala živinorejcem.

* *Odbor Štajarske družbe kmetijske razglaš*a, da bode z državno podporo zopet letos kupil semena Rigajskega lanú in to prav naravnost v Rigi pri trgovcu Mitchell & Comp. Naj se tedaj Štajarski gospodarji, ki želijo tega semena, zadnji čas do konca oktobra oglasé pri družbi kmetijski, ki ga dobó po 27 krajc. kilo ali funt po 15 kr. — Kdor se ne oglasi do tega časa, ga ne dobí pozneje. Denar naj se ob enem z naročilom pošlje.

* *Za 11 goldinarjev prodane fužine v Motniku* na Kranjsko-štajarski meji, kjer premog (kamenno oglje) kopljejo! To se je zgodilo 20. dne t. m. Fužine so bile po eksekutivni dražbi prodane, na katerih je bilo

93.000 gld. dolgá vpisanega. Kupila sta jih znani podvzetnik dr. Oskar Pongrac na Dunaji in pa dr. Hoffer, advokat v Gradcu, za celih enajst goldinarjev. — Novo žalostno znamenje sedanjega časa!

Ozir po domovini.

Hoja v Mokriško jamo. *)

Iz Št. Urhske gore 15. avg.

(Konec.)

Po notranjih tleh, zlasti pri stenah leve jame je obilno kostí predpotopnega medveda (*ursus spelaeus*); še več pa, pravijo, je zasutih v kotu desne jame. Ko sem štiri steklenice z vodo na raznih mestih pri stenah podmoljskim žužkom v nastavo zagrebil, začnemo najprej iskati znamenivega črnega pajka, „*Phalangium Hellwigii*“ z imenom, katerih smo v kratkem času 7 steklenili. Slovenski bi ga jaz imenoval ščipača, ker ima na glavi enako škorpionu dve dolgi škarjasti pipalki, s katerima prej ko ne, svoj plen zgrabi. Dva teh ščipačev sem takoj z bencinom umoril; pet pa sem djal živih v posebno steklenico, da bi jih domá opazoval; al ti spaki so drug družega tako razdrobili, da poslednjič je samo en sam ostal, a še ta ves pohabljen. — Po naloženih pajkih sledimo za kostmi in kmalu jih najdemo v dveh kotih prav obilno, med njimi črepinjo predpotopnega medveda in pa glavo divjega prešiča (*Sus scrofa ferus*), še prav dobro ohranjeno. Posebno velika je, dolga 4 decimetre, široka 2 decimetra in 4 santimetre, visoka pa 1 decimeter in 6 santimetrov. Zob kočnjek je dolg 4 santimetre in 5mm., širok pa 2 santimetra.

Ko ti velikanski lobajni eno za drugo v roki sukaje ogledujem, so se mi čudne misli v glavi budile. In kaj neki sem mislil? Mislil sem: kje so tisti časi, ko so se te pošasti po svetu klatile po tamnih gozdih naše mile domovine! Pa še nekaj sem premišljeval, kar ne povem in si ne upam zapisati, da se varuhom našega muzeja ne zamerim.

Znosivši vse nabrane kostí ven pred jamo se otvorimo vsi z njimi in nastopimo nazaj pot, po kateri smo došli. Pri koči na Košutni jih zloži pastir Jože v koš ter jih nese za menoj do Višenske planine. Tu se pa obložim sam z njimi in jih nesem, se vé da ne v košu, ampak nekaj v botaniško škatljo zloženih na hrbtu, nekaj pa skup zvezanih v roki. Odkritosrečno povem, da sem jih prav zadosti nositi imel.

Po preteklih 7 dneh sem bil zopet v tej jami. Počastil me je na večer pred sv. Alešom Selski gosp. župnik, priden botanik. Drugo jutro po opravljenih mašah ob 4. uri jo vdariva skupaj na planino. Marljivo nabiraje on rastline jaz pa svoje mi priljubljene žužke prideva okoli poludne blizo vrh Košutne. Od tam jo pa vlijeva sama proti Mokriški jami, in sicer jaz samo iz tega namena, da bi pogledal, ali se je kak podmoljskih žužkov vjel v nastavljene steklenice. Kdo popiše moje veselje, ko v jamo prišedši nastavljene steklenice iz zemlje potegnem in v njih 3 „*Sphodrus*“ najdem, ki so po mojih mislih „*Sphodrus insignis*“, katerega do zdaj še nisem imel v svoji mnogobrojni zbirki. Naj tu še opomnim, da sem dva teh žužkov tudi v korenu pod kamenjem dobil. Enako lansko leto enega „*Anophthalma*“, ki je čisto nov in še manjši kakor „*Anophth. Schaumii*“. Odslej kebrologi ne bomo

*) V prvem razdelku tega članka v 31. vrstici od zgoraj namesti 2000 metrov beri kakih 1500 metrov.